

ஜமால் முகம்மது கல்லூரி (தன்னாட்சி)

முதுகலைத் தமிழாய்வுத்துறை

ஆற்றல் வளத் தனித்தகுதி பெற்றது
தேசியத் தர மறுமதிப்பீட்டு மூன்றாம் சுற்றில் 'A' தரச்சான்று பெற்றது
(பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக இணைவு பெற்றது)
திருச்சிராப்பள்ளி-620 020.

தேசியக் கருத்தரங்கம்-2018

தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண் எழுத்தாளர்களின் படைப்பாளுமை

நாள்: 15.10.2018, திங்கட்கிழமை

சான்றிதழ்

முனைவர்/திரு/திருமதி/எசுல்வி... சி. ரஞ்சல் வத்சா, உதவிப் பேராசிரியர்,
வாவு வன்கா வனிதையர் கல்லூரி, காயல்பட்டினம்..... அவர்கள்
“உட்கேட்டுதாளை நூல்களில் ஒக்கூர் மாசாத்தியாரின் படைப்பாளுமை”
..... எனும் தலைப்பில் கட்டுரை வழங்கிச் /

பங்கேற்றுச் சிறப்பித்தார் எனச் சான்றளிக்கப்படுகிறது.

முனைவர் மு.ஹ. ஜஹானாரா

உதவிப்பேராசிரியர் &
கருத்தரங்க ஒருங்கிணைப்பாளர்

முனைவர் அ.சையத் ஜாகீர் ஹசன்
இணைப்பேராசிரியர் &
தமிழ்த்துறைத் தலைவர் (பொ)

முனைவர் S. இஸ்மாயில் முகைதீன்
முதல்வர்

Chief Editor

Dr. M. Sadik Batcha

பக்கலைக் கழக மானியக் குழு அங்கீகாரம் பெற்றத் தமிழ்ப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

UGC APPROVED INTERNATIONAL THAMIZH JOURNAL

Advisory Editor

Dr. N. Chandrasegaran

Editorial Board

Dr. S. Kumaran

Dr. Oppilo Mathivanan

Dr. R. Rajagopal

Dr. Aranga. Pari

Dr. PM. Jamahir

Dr. S. Rajaram

Dr. R. Velmurugan

Dr. S. Chitra

Dr. E.R. Ravichandran

Dr. Ganesan Ambedkar

Dr. K. Thilagavathi

Dr. P. Velmurugan

Dr. G. Sheik Meeran

Dr. P. Selvakumar

Dr. M. Karunanithi

Dr. A. Kaleel Rahman

Dr. A. Senthil Kumar

Dr. S. Tamil Velu

Dr. M. Arunachalam

Dr. R. Vijayarani

Dr. V. Dhanalakshmi

Dr. S. Ramesh

Dr. J. Chandrakala

Dr. C. Prabhakaran

Dr. A. Thousiq Rameez

Dr. S. Bharathi Prakash

Dr. A. Dharmarajan

Dr. J. Selva Kumar

Mr. D. Alagudurai

Mr. G. Senthil

செம்மொழித் தமிழ்

(பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்விதழ்)

Journal of

Classical Thamizh

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)

தேசியக் கருத்தரங்கம்-2018
தமிழாய்வுத்துறை
சிறப்பிதழ் : ஜமால் முகம்மது கல்லூரி (தன்னாட்சி)
திருச்சிராப்பள்ளி-620 020, தமிழ்நாடு, இந்தியா

தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண்
எழுத்தாளர்களின் படைப்பாளுமை

சிறப்பிதழ் ஆசிரியர்கள்

Special Issue Editors

முனைவர் மு.ஹ. ஜஹானாரா
உதவிப்பேராசிரியர்

முனைவர் சி. விஜயலெட்சுமி
உதவிப்பேராசிரியர்

முனைவர் சி. பார்வதி
உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழாய்வுத்துறை, ஜமால் முகம்மது கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருச்சிராப்பள்ளி-620 020.

Published by

RAJA PUBLICATIONS

No. 10 (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,

Tiruchirappalli - 620 023, Tamil Nadu, India.

Mobile : 9600535241

Website : www.rajapublications.com

1

பகுதி-2
Part -2

71. டே.எட்.வின் சார்லஸ்	தகனம் - நாவல் காட்டும் சமுதாயம்	263-264
72. சு.ஏஞ்சல் லதா	வட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒக்கன் மாசாத்தியாரின் படைப்பாளுமை	265-268
73. சே.ஏழுமலை	பெண்களின் படைப்பாளுமையில் சிலப்பதிகாரம்	269-272
74. அ.கணேசன்	நற்றிணையில் பெண்பாற் புலவர்கள் பார்வையில் பெண் உடல்மொழி	273-276
75. கரு.கலையரசி	ஒளவையும் சங்ககால வள்ளல்களும்	277-279
76. ஜோ. கிளென்னி ஜோசப்	சங்கப் பாடல்களில் முதின மகளிர்	280-282
77. லூ.சகாய டென்னிஸ் சரண்பாபு	அளம் - புதினத்தில் பெண்ணியம்	283-286
78. கொ. சத்தியபாமா	முடத்தாமக் கண்ணியாரின் படைப்பாளுமைத் திறன்	287-289
79. கே.சுபிது	சல்மா கவிதைகளில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள்	290-292
80. அ.சஜன்	மாலதி மைத்ரியின் கவிதைமொழி	293-296
81. செள.சாதிக் அலி	தஸ்லிமா நஸ்ரின் கவிதைகளின் படைப்பாளுமை	297-299
82. சு. சாந்தி	மனாமியங்கள் - சித்திரிக்கும் பெண் நிலை	300-303
83. மு.சாஹிரா பானு	கவிஞர் சாராவின் படைப்பாளுமை	304-307
84. ம.சியாமளா	வெள்ளிவிதியார் பாடல்களில் அகக்கூறுகள்	308-311
85. சி.சிவகுமாரி	சமுதாய விழிப்புணர்வில் பெண் கவிஞர்களின் பங்கு	312-315
86. சு.சீனிவாசன்	பாமாவின் 'மனுசி' புதினத்தில் பாலியல் சிக்கல்களும் தீர்வு மொழிகளும்	316-320
87. சு. சுந்தர்	வெறியாட்டும் சங்கப் பெண்களும்	321-324
88. மு.சுபாஷினி	சிவசங்கரியின் சுட்டமண் உணர்த்தும் சமுதாயச் சிந்தனைகள்	325-329
89. ஞா. செந்தில்	பெண்களைச் சிகரம் ஏற்றும் ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி	330-334
90. ஜோ. செல்வக்குமார்	வெளிச்சத்தைச் சிறைபடுத்திய 14 நாட்களில் திலகபாமாவின் துணிந்த ஆளுமை	335-339
91. ச.செல்வி	கீதாரியில் சு. தமிழ்ச்செல்வியின் படைப்பாளுமை	340-343
92. சே. சையது அப்தாகீர்	கவிஞர் இளம்பிறையின் நீ எழுத மறுக்கும் எனதழகு சில ... கவித்திறன்	344-346
93. அ. சையத் ஜாகீர் ஹசன்	இலட்சுமியின் 'என் வீடு' புதினத்தில் பெண்ணியச் சிக்கல்களும், தீர்வுகளும்	347-350
94. இரா. தங்கபாண்டியன்	ஆண்டாளின் இலக்கிய மாட்சியும் இறை மகிமையும்	351-354
95. S. திருப்பதி அ. பார்திபன்	பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் பெண்ணிய பத்திரிக்கைகளும் - படைப்பாளர்களும்	355-359
96. மா.திவ்யா	சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகியின் ஆளுமை	360-362
97. ம. தெய்வானை	புறநானூற்றுப் பாடல்களில் ஒளவையாரின் படைப்பாளுமை	363-366
98. கா.நசிமா	குறுந்தொகை பெண் புலவர்களின் பிரிவு நிலைகள்	367-370
99. ரெ.நல்லமுத்து	பாரதிதாசன் கவிதைகளில் கைம்பெண் உரிமைக்குரல்	371-374
100. அ. பரிதாபானு	அம்மா என்றழைக்கவா? புதினத்தில் லஷ்மிரமேஷின் படைப்புத்திறன்	375-378
101. ஷே. பாத்திமாப்	கண்ணாடிப் பாதரசைகள் கவிதைத் தொகுப்பில் திலகபாமாவின் படைப்பாளுமை	379-381
102. ச. பார்வதி	குறுந்தொகை - பெண்பாற்புலவர்களின் பாடல்களில் தலைவி கூற்று	382-385
103. சு. பால்மோகன்	சங்க இலக்கியத்தில் பெண் புலவர்களின் ஆளுமை	386-388
104. மு. புஷ்பகவல்லி	புறநானூற்றுப் பாடல் வழி ஒளவையாரின் ஆளுமைத்திறன்	389-391
105. இரா.பூங்குழலி	சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் கலக்கக்குரல்கள்	392-394
106. அ. பூரணலதா	பூங்காற்று புதினத்தின் வழி ரமணிச்சந்திரனின் படைப்பாளுமை	395-398

எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒக்கூர் மாசாத்தியாரின் படைப்பாளுமை

முனைவர். சு.ஏஞ்சல் லதா

உதவிப்பேராசிரியர், வாவு வஜ்ஹா வனிதையர் கல்லூரி, காயல்பட்டினம்.

மாசாத்தியார் என்னும் பெண்பாற் புலவர் ஒக்கூர் என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். இவர் இயற்பெயரோடு ஊர்ப்பெயரினையும் சேர்த்து ஒக்கூர் மாசாத்தியார் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். ஒக்கூர் என்னும் ஊர் பாண்டியநாட்டிலும் சோழநாட்டிலும் இருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது.

ஒக்கூர் மாசாத்தியார் குறுந்தொகையில் ஆறுபாடல்களும் புறநானுற்றில் ஒருபாடலும் அகநானூற்றில் இரண்டு பாடல்களும் பாடியுள்ளார். அகஇலக்கியங்களில் அகம்சார்ந்த கருத்துக்களும் புறஇலக்கியங்களில் புறம்சார்ந்த கருத்துக்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. சங்ககால மக்கள் காதலையும் வீரத்தையும் இருகண்களாகப் போற்றினர் என்பதற்கு ஒக்கூர் மாசாத்தியார் பாடல்களே சான்றாகின்றன.

சங்ககாலம் மன்னராட்சிகாலம். அக்காலத்தில் மண்ணாசை, பொன்னாசை, பெண்ணாசை காரணமாகப் போர் எழுந்தது. போர் நிகழுங்காலத்தில் மறக்குடி ஒன்றில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியினைக் கவிதையாக ஒக்கூர் மாசாத்தியார் வருங்காலச் சமுதாயத்திற்கு நினைவுபடுத்தும் வண்ணம் பாடலாக எழுதியுள்ளார்.

மறக்குடியின் தன்மை

மறக்குடியில் பிறந்த மக்கள் உலகவாழ்வில் உயிரைக் காட்டிலும் வீரத்தையே பெரிதும் விரும்புவர். மறக்குடி மகளிரின் வீரத்தன்மையினை ,

“அடல்வேல் ஆடவர்க் கன்றியும் அவ்வில் மடவரல் மகளிர்க்கு மறமிகுந் தன்று.” (புற.வெ. மா. முதினமுல்லை)

என்று ஐயனாரிதனார் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

போர்ப்பறையின் ஓசையினைக்கேட்ட மறக்குடிமகளுக்கு ஒரே மகன். அவனும் பால்மணம் மாறாத பாலகன். அவனை அழைத்து மறக்குடியின் வீரத்தினை எடுத்துக்கூறி போருக்கு அனுப்பினாள். சங்ககாலத்தில் போருக்குக் காரணமான பகைவர் நாட்டில் சென்று ஆநிரைகளைக் கவர்ந்து செல்வர். அப்படி கவர்ந்து செல்ல ஆயத்தமான நேரத்தில் தன் கணவன் பகைவருடன் போரிட்டு ஆநிரைகளை மீட்டு போர்க்களத்தில் மாண்டுபோனான். அடுத்தநாள் போரில் அவளுடைய தந்தை பெரிய ஆண் யானையைக் கொன்று தானும் போர்க்களத்தில் விழுப்புண்பட்டு இறந்துபோனான். அடுத்தநாள் போர்ப்பறை ஒலித்தது விளையாடிக்கொண்டிருந்த ஒரேமகனை அழைத்து தலையில் எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிப்பாட்டி குடுமியை ஒப்பனை செய்து தூய்மையான ஆடையை உடுத்தினாள். வேலொன்றைக் கையில் எடுத்து அவன் கையில் தந்தாள். மகன் முகத்தைத் தன் முகத்திற்கு நேராக திருப்பி “உன் தந்தையும் தாத்தாவும் போர்க்களத்தில் போர்ச்செய்து நம் மறக்குடியின் புகழை நிறுவினர். நீயும் இப்போதுசெல்க”. என்று கூறி அனுப்பும் பாடல் நம் சிதையை நெகிழ்விப்பதாக அமைந்துள்ளது.

“கெடுக சிந்தை: கடிது இவள் துணிவே:

ஒருமகன் அல்லது இல்லோன்
செருமுகம் நோக்கிச் செல்க என விடுமே!”
(புறம்.279)

இப்பாடலில் ஒக்கூர் மாசாத்தியாரின் படைப்பாற்றலால் மறக்குடி மகளிரின் வீரம் இன்றும் பேசப்படுகின்றது.

முல்லை நிலம்

முல்லை என்ற சொல் ஐவகை நிலங்களுள் ஒன்றாகிய முல்லை நிலம், முல்லைக்கொடி, முல்லை மலர், கற்பு இயல்பு போன்ற பல பொருளைக் குறிக்கும். இங்கு முல்லை நிலம் என்ற பொருளில் காடும் காடுசார்ந்த இடமும் இடம் பெற்றுள்ளது. முல்லை நிலத்தின் தன்மையைத் தொல்காப்பியர்,

“மாயோன் மேய காடுறை உலகம்” (தொல். அகம்.5)

என்றும்,

“காரும் மாலையும் முல்லை” (தொல். அகம். 6)

என்றும் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

கார்காலத்தில் முல்லை நிலத்தில் மழை அதிகமாகப் பொழிவதால் வாசனையுடைய முல்லை மலர்கள் மலர்ந்து வெண்ணிற போர்வை போர்த்தியதைப் போன்று காட்சியளித்தது. இதனை ஓக்கூர் மாசாத்தியார்,

“பெயல் புறந்தந்த பூங்கொடி முல்லைத் தொகுமுகை இலங்கு” (குறு.126:3 4)

என்று காட்சிப்படுத்துகின்றார். மேலும் மேகமானது மின்னல் மின்னி மிகுந்த ஓசையுடன் இடி இடித்து மழைபெய்தது. அதனால் முல்லை நிலத்திலும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதியிலும் முல்லை மலர்கள் மலர்ந்து புன்முறுவல் செய்தன. இதனை ஆசிரியர்,

“ஆர்கலி ஏற்றொடு கார்தலை மணந்த கொல்லைப் புனந்த முல்லை மென்கொடி எயிறுஎன முகையும் நாடற்கு” (குறு.186: 1-3)

என்ற பாடலடிகள் வாயிலாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

முல்லை நிலத்தில் நிலத்தைத் திருத்தி வரகினைப் பயிரிட்டனர். மழை பொழிந்ததினால் வரகு நன்றாக முளைவிட்டு செழித்து வளர்ந்து பலனைத் தந்தது. அறுவடை செய்த தாளில் இருந்து முளைத்த இளம் தளிர்களை ஆண் மான்கள் உண்ணும். வரகின்

தாள்களுக்கிடையில் முல்லைக் கொடிகள் வளர்ந்து பூத்திருக்கும் தன்மையை,

“பழமழைக் கலிந்த புதுப்புன வரகின் இரலை மேய்ந்த குறைந்தலைப் பாவை இருவி சேர் மருங்கில் பூத்தமுல்லை” (குறு.220: 1-3)

என்று கண்முன் நிறுத்துகின்றார். முல்லை நிலத்தைத் திருத்தி வரகினைப் பயிரிட்டனர் என்பதிலிருந்து ஓக்கூர் மாசாத்தியார் காலத்திலேயே தரிசுநில மேம்பாடு இருந்ததை அறியலாம். முல்லைக் கொடிகள் அடர்ந்து வளர்ந்து குன்றின்மேல் படர்ந்து குன்றினை அழகு செய்தது. இதனை,

“முல்லை ஊர்ந்து கல்உயர்பு ஏறி” (குறு. 275: 1)

என்று காட்சிப்படுத்துகின்றார். மழை தொடர்ந்து பொழிவதால் முல்லை நிலத்தில் ஓடக்கூடிய காட்டாற்றில் தண்ணீர் மிகுதியாய் ஓடுகின்றது. இதனால் அப்பகுதி முழுவதும் ஈரம் மிகுந்து காணப்படுவதை,

“ஈர்மணற் காட்டாறு வரும்” (குறு.275:7)

என்று காட்டாற்றின் தன்மையை நம் சிந்தைக்கு விருந்தாக்குகின்றார். நிலப்பகுதியில் நீர்ப்பசை இருந்தால் அப்பகுதி மண் வளமுடையதாக இருக்கும் மரம், செடி, கொடிகள் அதிகமாக வளரும்.

முல்லை நிலத்தில் வாழ்ந்த கோவலர்கள் கால்நடைகள் வளர்த்தனர். இக்கால்நடைகள் இயற்கையாக வளர்ந்த புல்வெளியில் சென்று மேய்ந்து அவற்றின் துணையோடு வந்த இனியக் காட்சியை,

“.....ஏறுடை இனத்துப் புல் ஆர் நல் ஆன் பூண்மணி கொல்லோ?” (குறு. 275: 3,4)

என்ற பாடலடிகள் மூலம் நம் கண்முன்னே நிறுத்துகின்றார். கால்நடைகள் பால், தோல், இறைச்சி என்று அவற்றின் பயன் கருதியே வளர்க்கப்படுகின்றன. முல்லை நிலத்தின் தன்மையும் மழை பொழிவும் தரிசுநில மேம்பாடும்

மனது பொழிந்ததான் முல்லை நிலத்தில் ஏழை
மாதிரியாய் கால்நடை வளங்குது மாயாத்தியாரின்
படைப்பாற்றலில் சிறந்து திகழ்கின்றன

மருத நிலம்

மருதநிலம் நீர்வளம் திகழத்தகு
இப்பகுதியில் வேளாண்மைப்படி கூதாறுபாடு
கால்நடை கோழிகள் வளங்குது
மிகுதியாயுள்ளது எனவே இந்த மக்கள் விநாயி
வாழ்க்கை இந்தநிலத்தின் தன்மையினைத்
தொன்காவினர்.

“வேந்தன் மோய தீர்ப்புணல் உலகம்” (தொல்.
பொ.5)

என்று கூறுகின்றார்

வேலிகளில் மறைந்து வாயும்
காட்டுப்பூனைகள் வீட்டில் வளர்க்கும்
கோழிக் குஞ்சுகளை உணவாகக் கொள்ளும்
தன்மையுடையன. காட்டுப்பூனையின் வரலினை
அறிந்து கோழிகள் தன் குஞ்சுகளை அழகுத்துப்
பாதுகாக்கும். இதனை.

“மனைஉறை கோழிக் குறுங்காற் பேடை
வேல் வெருகினம் மாலை உற்றென”. (குறு.
139:1-2)

என்று நம் கண்முன் நிறுத்துகின்றார். நம்
முந்தையவர் கால்நடைகள், கோழிகள் வளர்த்து
பயன்படுத்தார்கள். எனவேதான் “கோழிபணம்
கோழிபணம்” என இம் பழமொழியும்
வழக்கிலுள்ளது. மக்கள் வாழ்க்கையில்
பொருளாதார ஏற்றம் தரும் உயிரினங்களும்
மாயாத்தியாரின் பாடல்களில் படைப்பாண்மையாக
வெளிப்படுகின்றன.

பிரிவு

வாழ்வில் திணைந்த தயப்பியரின் வாழ்வில்
மலர்ந்தவர்களில் பிரிவு ஏற்படுதல் உண்டு. இதனை.

“இன்னாழ்க்கையே பரத்தையிற் பிரிவே,
ஓதற்பிரிவே, காவல் பிரிவே,
தூத்திற் பிரிவே, துணைவயின் பிரிவே,
பொருள்வயின் பிரிவு என்பெருந்திய ஏழும்
வளமலி கற்பின் கிளவித் தொகையே”
(அகப்பொருள். 201)

என்ற வாழ்வியல் தனித் தனிப் பிரிவு எழுவனக்
பிரிவுகளில் ஓடிக் மாயாத்தியார் பாடல்களில்
ஏற்றம் வளம் திகழ்கின்ற இம் செழுமையான

1 பொருள்வயிற் பிரிவு

இன்னாழ்க்கை சிறப்பாக அமையப்
பொருள் தேவை பொருளின் முக்கியத்துவத்தை
உணர்ந்த தலைவன் பொருள் எடுத்துக் காண்பதில்
தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து செல்வது
பொருள்வயிற் பிரிவு எனப்படும்.

செல்வத்தை விநாயி எண்ணப் பிரிந்து
சென்ற தலைவர் எண்கண்ணார் தன்கண்ணார்
உள்ள இளமையது அநுமையை எண்ணிப்
பார்க்காதவர். பொருள் தேடுவதையே
குறிக்கோளாகக் கொண்டவர் என்பதை.

“இளமை பாரர் வளந்தகைஇச் சென்றோர்.”
(குறு. 126:1)

என்றும்.

“தோழி! —பொருட் பிரிந்தோரே”. (குறு.
220: 7)

என்றும் கூறுகின்றார். இதிலிருந்து தலைவனின்
பொருள்வயிற்றி்வு தலைவிக்கு வருத்தத்தைத்
தருவதை அறியலாம்.

2. பரத்தை பிரிதல்

தலைவன் பரத்தையின் மேல் காதல் கொண்டு
தலைவியைப் பிரிந்து பரத்தையாசேரிக்குச்
செல்லுதல்.

தலைவனின் பரத்தை பிரிவால் ஊரில் பழிமொழி
எழுந்தது. இதற்கு.

“இன்னாது இசைக்கும் அம்பலோடு வாரல்
வாழிய!” (குறு. 139:5)

என்னும் பாடலை சான்றாகிறது.

3 வினைவயிற் பிரிவு

தலைவன் போகாரணமாகவோ, தூதுசெல்லுதல்
தொடர்பாகவோ, நாடு காத்தற்பொருட்டோ
தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து செல்லுதல்.

தலைவன் போருக்குச் சென்ற
வேந்தனுக்கு உதவியாக தலைவியைப் பிரிந்து
சென்றான். போரில் வெற்றிபெற்றவன் தலைவியை
நினைத்து விரைந்து வீடு திரும்பினான். இதனை,
“இருந்த வேந்தன் அருந்தொழில்
முடித்தென” (அகம்: 384: 1)

என்ற பாடலடி குறிப்பிடுகின்றது. தலைவன்
மேற்கொண்ட செயலைச் செய்து முடித்தற்குரிய
தன்மையுடையவன் என்பதை,

“செய்வினை முடித்த செம்மல் உள்ளமொடு”
(குறு. 275:5)

என்ற பாடலடி குறிப்பிடுகின்றது.

ஒக்கூர் மாசாத்தியாரின் பாடல்களில்
ஆளுமை மேம்பாடாக மறக்குடியின் வீரம்,
முல்லை, மருத நிலங்களின் தன்மை, மக்கள்
வாழ்வில் இருந்த பிரிவுகள், இயற்கையைக்
கூர்ந்துநோக்கிப் பாடல்கள் எழுதும் தன்மை
ஆகியன இடம் பெறுகின்றன.

